

har man troet det rigtigt at henvende den ærede Ministers Opmærksomhed paa denne Sag. Hvad Yderligere jeg kunde have at sige, vil jeg faae Leilighed til at udtale mig om, naar Mindretallet har udtalt sig.

Berg: Der er adskillige Punktter paa det Affnit, der er under Forhandling, som jeg paa Mindretallets Vegne skal tillade mig at omtale med et Par Ord. Der findes i Betænkningens Nr. 34 en Udtalelse fra Mindretallet med Hensyn til de separate Fonds Stilling. Det nærværende Budget angiver jo en Bevilling af mellem 3 og 400,000 Rb., skjøndt det, naar vi gaa de forskjellige Affnit igjennem, i Virkeligheden er en Bevilling af omtrent 1,100,000 Rb. Derved er allerede antydet, hvad der gaar ind under de særskilte Bevillinger og de separate Fonds. Det blev gjort gjældende ifjor og ved forskjellige andre tidligere Leiligheder, at der vilde være overordentlig Meget bundet, hvis man fik disse særskilte Stuffer hævede og lod alle Statens Indtægter gaa ind i den fælles Kasse og dens Udgifter ud deraf ifølge Bevilling efter de almindelige Regler. For at tvinge Regjeringen ind i det Spor blev der ifjor fremsat Forslag om at ophæve de separate Fonds og optage dem ind under det almindelige Budget paa § 21, dog saaledes, at i det første Aar alt Bestyrelsesvæsen og Regnskabsvæsen blev bestaaende uforandret, saa at Regjeringen i dette Aar havde den fornødne Tid til de nødvendige Undersøgelser og Forberedelser for derefter at kunne fremlægge et Budget, hvorefter det, der virkelig var Statens, medoptoges under Statens øvrige Bevillinger, og hvad der ikke var Statens, udfiltes derfra. Denne Fremgangsmaade, hvorved Regjeringen skulde faae selve Undersøgelsen og Forberedelsen i sin Haand og var traadt istedetfor den af os antydede parlamentariske Kommission, fandt ikke fornøden Billigelse hos Thinget og blev, hvad der ikke var saa unaturligt, modstridt af den nuværende ærede Kultusminister.

Man har derfor ikke troet at burde gjøre Forsøg i denne Retning igjen, saa meget mindre som affurat det Samme maasse sikrere vil kunne naas under de nuværende parlamentariske Forhold her i Landet, naar man gif dem af os antydede Bet. Der er nogen Forskel i Betene, men Maalet, hvortil vi sigte, er det samme som det, Mindretallet sigtede til ifjor. Det vil gaa ud paa, at Thinget senere vilde bestemme sig til at nedsætte en parlamentarisk Kommission til Undersøgelse og Forberedelse af en anden Ordning af disse Forhold, og naar der er nævnt, at denne Kommission formentlig kunde faae andre beslægtede Opgaver at løse, da skal jeg blandt saadanne blot her antyde Spørgsmaalet om Baisenhuset, Dpføttingshuset og lignende Stiftelsers Forhold. Med disse Bemærkninger skal jeg forlade dette Punkt. — Saalænge vi kun ere et Mindretal, der henstiller saadanne rigtige og sunde Tanker til Regjeringens Droveielse, uden at der foreligger noget Forslag, hvorved Thinget kan bestemme sig for eller imod Mindretallet, kan man jo ikke vente nogen særdeles Smødefommen; efter de almindelige konstitutionelle Regler vil en saadan ikke kunne ventes, men det er ialtfald en Anvisning, som man muligens senere kan naa, forsaavidt dette Mindretals Tanker senere skulde blive adopterede af Folketallet. Under Nr. 37 har et Mindretal opfordret Ministeriet til at forelægge for næste Rigsdag Oplysning om, hvad Sædegaardseterne foruden Offer yde til Præsterne. Det er jo bekjendt, at i Henhold til D. L. 2—23—11 ere Sædegaardseterne forpligtede til at yde et saadant Tillæg til Præsterne, og det er ogsaa utvivlsomt, at de gjøre det; da vi ikke kunne forudsætte, at en tydelig og klar Lovbestemmelse er ignoreret, er tilfidesat, saa er det ogsaa en Selvefølgelse, at et saadant yderligere Tillæg ydes til Præsternes Lønning omkring i Landet af Sædegaardseterne og dem, der ere i Besiddelse af Sædegaardjord, men efter hvilke Regler det ydes, hvor stort Beløbet er, hvor